

2017-01-27

Vårt diarienummer: 2017/35 60

Ert ärendenummer: Ku2016/02380/KO

Avsändare
Bräcke kommun

Till
Kulturdepartementet

Remissyttrande över ”En inkluderande kulturskola på egen grund”.

Bräcke kommun ser positivt på regeringens ambitioner att stärka den frivilliga kulturskoleverksamheten i landets kommuner. Utredningen som presenterades i oktober 2016 haltar dock betänkligt och vi ser med oro på att strategier och bidrag ska tas fram med det underlag som utredningen presenterar. Målet skulle vara att stärka och utveckla kulturskoleverksamheten där den är idag i 280 kommuner, och vi ser inte att utredningen klarar överblicken. Det brister i förståelse och analys. Det är vår stillsamma förhoppning att regeringen lyssnar in vårt remissyttrande och hejdar en progression som i värsta fall kommer att försämra förutsättningen för kulturskolorna i Sverige.

Vi välkomnar en utveckling mot regionala och nationella resurscentra för kommunernas frivilliga kulturskoleverksamhet. Arbetsbeskrivningarna måste dock vara oerhört tydliga, och vi vill inte att ett nationellt centrum ska placeras under Kulturrådet. Man bör skilja på NKC (Nationellt kulturskolecentrum) som opinionsbildare, samordnare, omvärldsbevakare, statistikansvarig institution, och rollen som bidragsgivare. Det sistnämnda skulle Kulturrådet klara utmärkt, men i övrigt bör regeringen ta chansen att sprida kompetensen inne i landet, i samma anda som Landsbygdskommittén föreslår.

Vi välkomnar satsningar på forskning och utvärdering, och har inga synpunkter på bidrag till nationell spetskompetens, under förutsättning att maximal ansträngning görs för att sprida resurserna över hela landet, mot alla elever.

Vi ser mycket positivt på en översyn av lärarutbildningen, men kommer direkt in på en av de stora svagheter i utredningen: ambivalensen inför kulturskolans plats inom ramen för skoldagen. Vi anser att verksamheten blir så mycket bättre när vi har möjlighet att använda oss av delade tjänster mellan skolformerna, därför måste utbildningsvägarna ge möjlighet till legitimation. Det måste också finnas flexibla, distansbaserade deltidskurser och validering för de som redan jobbar.

Vi inser att det finns en inbyggd konflikt mellan den frivilliga kulturskolan och den lagstyrda grundskolan i departementens ögon. Men att bortse från det gör ingenting bättre. I Bräcke kommun är det hela enkelt, vi måste ligga inom ramen för skoldagen för att vara tillgängliga för alla elever. Andra kommuner kan göra andra bedömningar, men för oss är likvärdigheten

2017-01-27

Vårt diarienummer: 2017/35 60

Ert ärendenummer: Ku2016/02380/KO

för barnen det allra viktigaste. Vi vet att vi når alla, oavsett geografi eller socioekonomisk status, stöd hemifrån etc. Det allra bästa statliga stöd vi skulle kunna få är en sanktionering av att vi huvudsakligen arbetar inom ramen för skoldagen, i likhet med de flesta andra kommuner. Som utredningens förslag och mål nu är formulerade äventyras hela vår verksamhet.

Generellt sett svävar det en syn på glesbygden som problemfylld över utredningen. Det här är inget ovanligt, utan ett gammalt tröttsamt kännetecken för den urbana normen. I korta drag: här är glest, svårrekryterat, smalt utbud, låg kompetens etc. Finns det problem är det självklart att glesbygden lider mest av dem. Ingenstans finns en förståelse för de fördelar som ett mindre sammanhang ger. Eller, ett tydligt erkännande av de problem som även storstäder står inför.

Det är sympatiskt att utredaren vill kompensera de små kommunerna med extra pengar, men tyvärr är det lika nedlåtande som orättvist. Ska vi ha statligt stöd är det för att vi bedriver en stark verksamhet i ständig utveckling, för att vi väljer att satsa på våra elever och vår kompetenta personal, för att vi har tagit bort terminsavgifterna och ständigt arbetar med att sänka trösklarna för eleverna. Inte för att vi har en liten befolkning. Offerkoftan kan utredaren få behålla själv, vi tänker inte ta på oss den.

Avgifternas betydelse tonas ner i utredningen och det är synd. Det är en orimlig skillnad mellan kommunerna. Ett femtontal är gratis, och det är övervägande kommuner med lägre skattekraft som gör den prioriteringen. De kommuner som har genant höga avgifter har generellt högre skattekraft, och de borde rimligtvis kunna erbjuda gratis eller väldigt billig undervisning – om de bara ville.

Från statens sida är det svårt att styra kommunernas avgiftsuttag, men däremot bör samtliga bidrag villkoras så att man inte lägger statliga medel i de kommuner som inte är villiga att offra kommunala medel. Som minst måste motkravet vara att den specifika verksamhet som ska stöttas är helt och hållet avgiftsfri för barnen. Annars är pratet om tillgänglighet bara väldigt tomt snack.

Att stödja en frivillig och mycket spretig verksamhet är en grannlaga uppgift. Å den ena sidan vill man peka ut en tydlig riktning, å den andra sidan kan man inte peta för mycket i detaljer. Då riskerar man att hämma det som med lokala och individuella avvägningar och förutsättningar fungerar väldigt bra. Eller skapa ett tak istället för det tänkta golvet.

Till exempel: att särskilja gruppundervisning är helt irrelevant för oss som alternerar mellan enskild och gemensam undervisning efter elevens behov, så den formuleringen kan bara skapa läsningar. Att säga ”minst tre konstformer” är både otidsenligt och stelbent, om man jobbar

Bräcke kommun

YTTRANDE

Sida 3 av 3

2017-01-27

Vårt diarienummer: 2017/35 60

Ert ärendenummer: Ku2016/02380/KO

med en konsert krävs scenisk beredskap, för en teater krävs rörelse, scenografi etc. Det är en elitistisk syn och ett högre utbildningsperspektiv som är förhärskande i utredningen, knappast någon förankring i vardagsverksamheten i landets 280 olikadana kulturskolor.

Sammanfattningsvis; stötta oss gärna med nationella och regionala strukturer för utbildning, forskning, flexibla långsiktiga bidragsformer med mera, det vill säga sådant som staten själv kan ta ansvar för. Uppmuntra oss i arbetet med ökad tillgänglighet och utveckling. Men låt den frivilliga och fria skolformen kulturskola behålla sitt handlingsutrymme. Låt oss fortsätta arbeta med lokala och individuella avvägningar för att möta våra barn där de är just idag. Vi har förtjänat det förtroendet.

Sven-Åke Draxten
Kommunstyrelsens ordförande

Cattis Olsson
Kommunsekreterare